

РЕШЕНИЕ

№ 297

гр. Благоевград , 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ** в публично заседание на девети март, през две
хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Катя Бельова
Членове:	Лилия Масева Анета Илинска

при участието на секретаря Здравка Янева
като разгледа докладваното от Анета Илинска Въззивно гражданско дело №
20201200500957 по описа за 2020 година

И за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по подадена въззивна жалба от "К.С.Х.
ЕИК, със седалище и адрес на управление с.П., общ.Б, ИЗ, представлявано от
И Ч против Решение № 1029/24.02.2020 г., постановено по гр.дело №
926/2017 г. на РС – Разлог.

С това решение, РС Разлог е осъдил "К С Х", ЕИК, седалище и адрес на
управление в гр.Б, общ.Б, ул. П.Я №, представлявано поотделно от И.К.Ч,
В.С.Т и К.И.Ч

да преустанови неоснователните си действия, с които пречи на ищите
Ж. Д. М., ЕГН *****, с адрес в гр.Р, общ.Р, ул. П.Е № и Р. Д. М., ЕГН
*****, с адрес в гр.Р, общ.Р, ул. П.Е № да ползват собствения си
поземлен имот с идентификатор 61813.93.14 по кадастралната карта и
кадастралните регистри на град Р, О.Р. област Благоевград, одобрени със
Заповед № РД-18-33/15.05.2006 година на Изпълнителния директор на АГКК,
с адрес на поземления имот: гр.Р. п.к м. "К", с площ 3350,00 кв.м., трайно
предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива,
категория на земята при неполивни условия: девета, номер по предходен
план: 093014, при съседи: 61813.93.6, 61813.93.15, 61813.667.1, 61813.667.2,
61813.749.394, 61813.93.13, 61813.93.8, 61813.93.76, 61813.93.73 и
61813.93.67, като премахне изградения през средата и по цялата дължина от
юг на север в собствения на ищите поземлен имот асфалтов път, канавки,

земни откоси /в изкоп и насип/ и ограничителни ивици от двете страни, заемащи общо площ от 1882 кв.м., обозначени на скица - приложение № 10 към експертизата на в.л. инж. В.Ю, която скица приподписана от състава на съда представлява неразделна част от съдебното решение, както и да възстанови предишното състояние на описания имот;

да заплати на Ж. Д. М., ЕГН *****, с адрес в гр.Р, общ.Р, ул. П.Е № и Р. Д. М., ЕГН *****, с адрес в гр.Р, общ.Р, ул. П.Е №, сумата от на 2 415 лв. (две хиляди четиристотин и петнадесет лева) – съдебни и деловодни разноски пред първата инстанция.

Решението на РС - Разлог е постановено с участието в производството по делото на трето лице – помагач на ответника – О Р

Твърди се във въззивната жалба, че атакуваният съдебен акт е неправилен, незаконосъобразен, необоснован и при постановяването му са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, като са обосновани конкретни оплаквания в тази насока.

Оправено е искане до съда да се отмени обжалваното решение на РС - гр. Разлог по гр. дело № 926/2017 год. и вместо него постанови друго, с което да се отхвърли предявеният иск като недопустим или неоснователен.

Претендират се направените разноски и в двете инстанции.

Жалбоподателят е депозирал допълнение към Въззивната жалба, в чадтта по т.3 от Раздел I на въззивната жалба относно допуснатите съществени процесуални нарушения, като заявява, че е допуснато нарушение и на чл. 146, ал.1, т.3 от ТПК.

Твърди, че след приключване на делото по същество, ответното дружество е придобило собствеността върху имот с идентификатор 61813.93.8, за който имот със Заповед № РД - 15-109/10.03.2006 год. на Кмета на О.Р. на основание чл. 192, ал.3 от ЗУТ е учредено право на преминаване на "Д" през общински имот 093004 до имот 093008. има учредено право на преминаване, за което са представени доказателства.

Представят се писмени доказателства по опис, като се обосновава тяхната относимост към предмета на спора.

В предвидения по чл. 263, ал.1 от ГПК двуседмичен срок, е постъпила отговор на въззивната жалба от Ж. Д. М. и Р. Д. М..

Отправено е искане до съда да се остави без уважение като неоснователна Въззивната жалба против Решение № 1029/24.02.2020 г., постановено по гр.д. № 926/2017 година по описа на Районен съд — Разлог.

Претендират се сторените по делото разноски пред въззивната инстанция.

Третото лице помагач на ответника в процеса – О.Р. не изразява становище.

С протоколно определение от проведеното по делото открито съдебно заседание, въззивният съд е оставил без уважение обективиранияте от въззивника доказателствени искания във въззивната жалба, за събиране на писмени доказателства.

Съдът намира въззивната жалба за допустима, като подадена в срока за обжалване, от легитимирана страна с правен интерес от обжалване. Същата отговаря на изискванията на закона и е редовна. Внесена е и следващата се д.т. Решението на първоинстанционния съд допустимо и валидно.

По същество разгледана, въззивният съд намира въззивната жалба за основателна.

Съображения:

Предявен е иск с правно основание чл. 109 ЗС от Ж. Д. М. и Р. Д. М., двамата от град Р против "К С Х", ЕИК, Благоевград, за осъждането на дружеството да преустанови неоснователните си действия, с които пречи на ищите да ползват собствения си поземлен имот с идентификатор 61813.93.14 по кадастралната карта и кадастралните регистри на град Р, О.Р. област Благоевград, одобрени със Заповед № РД-18-33/15.05.2006 година на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на поземления имот: гр.Р. п.к м. "К", с площ 3350,00 кв.м., трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива, категория на земята при неполивни условия: девета, номер по предходен план: 093014, при съседни: 61813.93.6, 61813.93.15, 61813.667.1, 61813.667.2, 61813.749.394, 61813.93.13, 61813.93.8, 61813.93.76, 61813.93.73 и 61813.93.67, като премахне изградения през средата и по цялата дължина от юг на север на собствения на ищите поземлен имот- асфалтов път с широчина 6 метра; чакалиран банкет от двете страни с широчина по 0,50 м. от всяка страна на асфалта и отводнителни канавки от двете страни след банкета.

Ищите твърдят, че са съсобственици по наследство и земеделска реституция на поземлен имот с идентификатор 61813.93.14 по кадастралната карта и кадастралните регистри на град Р, а ответното дружество е собственик на описаните в обстоятелствената част на исковата молба поземлени имоти, които били включени в капитала на дружеството. В имота на ответника бил построен четиризвезден хотелски комплекс С.Х.К. включен в капитала на дружеството. Навеждат се фактически твърдения, че в съседство на имотите на страните имало изграден път, отразен в кадастралната карта, като ПИ с идентификатор 61813.93.15. Същият минавал южно от имота на ответника, но не граничел непосредствено с него, а свършвал в западната страна на южната част на собствения на ищите имот.

Твърди, се че ответното дружество прокарало продължение на съществуващия път през имота на ищите до комплекса, който път

преминавал през средата по цялата дължина на имота им от юг на север и в най-северната му от запад навлизал в имота на ответника. Така обособеният на място в имота на ищите път представлявал трайна асфалтова настилка с широчина 6 метра, чакалиран банкет от двете страни с широчина по 50 см. и отводнителни канавки от двете страни след банкета. Ищите твърдят, че този път е с площ около 1517,0 кв.м., което се равнявало почти на половината от имота им.

Изложени са доводи, че прокарването на пътя било незаконно и същият не бил отразен нито по КВС, нито по КК на гр. Разлог. Също така се сочи, че ответникът не е собственик на сгради в имота на ищите, нито имал учреден в негова полза сервитут – право на преминаване. С действията си ответникът пречел на ищите да ползват имота по предназначение. Твърди се, че от юг от имота на ответника преминавал път, който стигал до имота на ищите. В тази част имало възможност за свързване на имота на ответното дружество с пътя.

В законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника "К С Х". Според ответника не били конкретизирани действията, чието преустановяване се претендираше от ищите и отправеното искане не било ясно. Посочено, е, че ответникът не бил надлежно легитимиран да отговаря по иска, тъй като не е изградил пътя, за който се твърдяло, че пречел на ищите да упражняват правата си на собственост. Разгледан по същество, искът се оспорва като неоснователен.

Оспорва се твърдението на ищите, че са собственици на имот с идентификатор 61813.93.14 по кадастралната карта на гр. Разлог на основание реституция. В тази връзка е направено искане, съдът да извърши косвен съдебен контрол по законосъобразността на Решение № П212/03.06.2005 год. на ОСЗ - гр. Разлог. Твърди се, че решението е нищожно като постановено от незаконен съдебен състав. Сочи се, че не са били налице законовите изисквания за възстановяване на имота в стари реални граници. Към решението не била приложена и скица, като задължителен елемент от решението. Липсата на скица пречатствала възможността лицето да предяви иск по реда на общото исково производство. Също така се твърди, че наследодателят на ищите не е бил собственик на имота преди образуване на ТКЗС, както и че същият не е подлежал на реституция съгласно чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, защото част от имота бил отреден за мероприятие.

На следващо място, се оспорват твърденията на ищите в посоката, че ответното дружество е прокарало процесния път, както и че пътят бил незаконно прокаран. В писмения отговор на исквата молба са изложени съображения в тази насока. Твърди се, че в същото място преди влизане в сила на ЗСПЗЗ била изградена сграда в груб строеж, на Спортно – оздравителен комплекс предназначена за социален отдих, актувана като общинска собственост, заедно с площ от 30 000 кв.м. с акт № 19/09.08.1993 г.

Според ответника, пътят бил предвиден и реализиран по одобрен ПУП. Твърди се, че представената скица по КК не отразявала действителното

положение на място. Пътят, отразен с идентификационен номер 61813.93.15 бил изграден заедно с пътя, осигуряващ достъп до имота на ответното дружество.

Ответникът оспорва наличието на незаконосъобразни действия, като навежда доводи, че няма задължение да премахва прекарания асфалтов път и да възстановява имота в предходното му състояние /неясно какво/. Посочва се, че правният режим на ползване на имота бил за улица, което обосновавало неоснователност на исковата молба.

На следващо място, в случай, че съдът не приеме доводите за нищожност на решението на ОСЗ – Разлог, ответникът заявява, че е придобил по давност пътя, който представлявал обособена част от имота, описан от ишците в исковата молба, която давност започнала да тече от 2005 год., с присъединяване на владението осъществявано от "К С" -. При условията на евентуалност е направено възражение за придобивна давност върху правото на преминаване посредством съществуващия път по оригинален способ - изтекла придобивна давност, като се присъединява и давността на праводателя "К С" - - гр. Разлог. Придобивната давност в случая се твърди, че е текла от 2005 год. до 2015 год. и до настоящия момент.

С определение № 6422, постановено в закрито съдебно заседание от 02.11.2017 г., РС – Разлог е конституирал на основание чл. 219, ал. 1 от ГПК като трето – лице помагач на страната на ответника О.Р. с адрес: гр.Р., ул. "С.С." № представлявана от К К И Г, която в хода на производството оспорва иска като недопустим, поради липсата на пасивна легитимация, а по същество като неоснователен.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, изслушано е заключение по назначена съдебно – техническа експертиза, както е и извършен оглед на място.

Установява се следното:

Видно от приложеното по делото удостоверение за наследници, с изх. № 582/23.05.2017 г., е, че ишците са наследници на П.М. М., починал на 01.12.1963 г. Същите са деца на неговия син Д. М. – починал през 2015 г.

С Решение № П212 от 03.06.2005 г., издадено от ОСЗ – гр. Разлог, на основание чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ е възстановено правото на собственост на наследниците на П.М. М. в съществуващи (възстановими) стари реални граници на следния имот: Нива от 3.350 дка, м. "К", имот № 093014 по картата на землището, девета категория, при описаните в решенето граници/съседи, както следва: при съседи:Имот №093015 – местен път на община гр.Разлог; имот № 093006 – нива на наследници на М.Д.К. № 093005 – нива на Б. АД; № 093008 – нива на Д ЕООД; № 093013 – на н-ци на Б.З.В; № 000394 – нива на земи по чл.14 от ЗСПЗЗ; № 667002 – ливада на н-ци на Г.Ив.Ш и № 667001 – др.селищна територия на Г.М.К. ЕООД.

Отбелязано е, че заверената скица на този имот, представлява неразделна част от това решение.

Не е издадена такава скица, заедно със самото решение, видно и от приложената преписка.

Посоченият имот, съгласно представената скица № 15-218334/12.05.2017 г. е отразен като имот с идентификатор 61813.93.14 по действащата КК на гр. Разлог.

С Акт за общинска собственост № 19/9.08.1993 г. на основание § 6 от ЗМСМА е актувана като общинска недовършена сграда на С "К" находяща се в м. "К" извън регулацията на гр. Разлог.

С решение № 534 от 10.12.1992 г. е отнета от държавна фирма „Социален отдих“ правото на стопанисване и управление върху недовършената сграда на СС-О, която е отстъпена на осн. чл. 6, ал. 2, т. 7 от ЗС безвъзмездно са Спортно – оздравителния комплекс на общината.

Със Заповед № РД -15-668/30.12.2004 г. на Кмета на О Ре одобрен ПУП за отреждане и застрояване на неурегулиран поземлен имот 0930005, находящ се в м. "Б" землище на гр. Разлог с предназначение за "Х.К.". Приложено е обявление № 1 от 05.01.2005 г., с което на осн. чл. 130 от ЗУТ е съобщено на заинтересованите лица за одобрения ПУП и констативен протокол, съгласно който в законоустановения срок не са постъпили възражения срещу постановената заповед от страна на заинтересованите лица.

С Разрешение за строеж № 9/14.01.2005 г. е разрешено на "К" АД да извърши реконструкция и разширение на съществуваща сграда в имот № 0930005, М. "Б", землище на гр. Разлог. Представено е и разрешение за строеж № 61 от. 01.06.2005 г. за построяване на "Х.К.- и разрешение за ползване № СТ-12-499 от 30.09.2005 г. на построения комплекс. Видно от приложения устав на К С Х и извлечение от ТР за актуално състояние на ответното дружество, е, че посочения имот № 0930005 е апортиран в капитала на ответника.

От приложеното препис – извлечение от Протокол № 11 от проведено заседание на Общински съвет – гр. Разлог, се установява, че е взето Решение № 126, с което е одобрен ПУП за улична регулация и режими за застрояване на територията, включваща местностите "П. Ч- Я Р

От заключението на вещото лице по приетата съдебно – техническа експертиза, се установява, че Картата на възстановената собственост на землище гр.Разлог, О Ре изработена, процедирана и приета през периода 1992-2002 г., на два етапа – като първият етап е Картата на съществуващите стари реални граници, а вторият етап е план за земеразделяне, в нови реални граници.

Картата на съществуващи реални граници е приета с протокол на ПК от

23.11.1995 г.и според разпоредбите на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ към онзи момент, тя не е подлежала на обявяване в ДВ. Проектопланът на земеразделяне е обявен в ДВ, бр.29 от 05.04.1996 г.

Към 23.01.2006 г., по линия на поддръжката и осъвременяване на КВС, от имот № 093004 се отделя и се нанася имотът на ишците с № 093014, нива в м.К, с площ от 3350 кв.м.

Към датата на одобряване на Плана за земеразделяне по КВС в ДВ – 05.04.1996 г. /приложение № 1 към експертизата/ в КВС липсват имоти отговарящи по форма, площ и местоположение на имота на ишците с № 093014 /тониран в зелено/ и съседния от запад имот 0930005 на /част на ответниците/. Към онзи момент в КВС присъства само имот № 000413, полски път /тониран в кафяво/. Към датата на въвеждане на цифровите данни на изработената и обявена КВС – началото на 2002 г. /приложение № 2 към експертизата/, районна на процесните имоти попада в границата на масив № 93 и на имоти № 000403, № 000410 и № 000411, но отново коренно се различава по форма, граници и брой на имотите към настоящия момент. По КВС към 2002 г. липсват имоти отговарящи по местоположение, форма и площ на имотите на ишците и на ответника по делото, като присъства имот № 000413, полски път. Към 22.03.2002 г., районна на СТЕ попада в границите на масив № 93 и то основно в границите на имот № 093004 – нива, земи по чл. 19 ЗСПЗЗ – стопанисвано от общината. В действащия към посочения момент КВС липсват имоти отговарящи по форма, площ и местоположение на имота на ишците с № 093014 и съседен от запад имот 093005 на ответниците. Към онзи момент е заличен от КВС полски път с № 000413, като на негово място е обособен масив № 667, с три нови имота. Част от имота на ответниците с пл. № 093005 е нанесен в КВС към 28.01.2004 г. с площ от 30.002 дка., като се отделя от имот 093004 /приложение № 4 от експертизата/. Според вещото лице от скицата извадка е видно, че за посочения имот на ответниците няма осигурен достъп с какъвто и да е път, който да е нанасян в КВС. За посочения имот е съставен акт за общинска собственост. Вещото лице сочи, че за посочения имот е изработен ПУП за отреждането и застрояването му /след продажбата му от предишния собственик/ от страна на "К" АД /приложение 5 към експертизата/. В този ПУП пред входа на имота за да се спази изискването за достъп до имота е изчертан проектен паркинг и проектен път с подход южно от паркинга, тониран в бледозелено и записан в проекта като междуселищни пътища, който тръгва от имота и достига до границите на имот 000394 – нива, земи по чл. 19 ЗСПЗЗ. Според вещото лице съпоставено с изчертаното на проекта с показаното на КВС към 28.01.2004 г. такъв паркинг и път няма отразени в КВС. Представения ПУП е одобрен със Заповед № РД – 15-668 от 30.12.2004 г. на Кмета на О Р Също така вещото лице установява, че в периода 10.06.2005 г. – 12.12.2005 г. от имот № 093004 са отделни и нанесени нови имоти – имот № 093008 – нива с площ от 3 275 кв.м., имот № 093009, в М. "Б", имот № 093010 в м. "Г" и № 093011 в М. "Б", имот № 093013 – нива в м. К Както се посочи по-горе - към 23.01.2006 г. от имот № 093004 се отделя и е нанасен имота на ишците с № 093014, представляващ

нива в м. К с площ от 3350 кв.м. Изброените по – горе имоти, са възстановени в съществуващи на терена стари реални граници. На приложение № 8 към експертизата, вещото лице е показало скица – извадка от цифровия модел на КВС към посочената дата – 23.01.2006 г., от която е видно, че за имота на ответника няма отразен по КВС достъп до път. Вещото лице посочва, че в кориците на делото е приета Заповед № РД-15-109 от 10.03.2006 г. на Кмета на О.Р. по силата, на която е учредено правото на преминаване през общински имот № 093004 до имот № 093008, собственост на "Д" ЕООД, като заповедта е по искане на посоченото дружество. Експертизата сочи, че видно от прегледа на двете скици към заповедта е, че към датата на издаването ѝ двата имота не са съседни, а между тях присъства и имота на ишците № 093014, през който имот преминава достъпа до имот № 093008, и през който имот няма учредено право на преминаване. Към 25.08.2006 г. по линия на поддръжката и осъвременяване на КВС от имот № 093004 се отделят и нанасят три нови имота, като имот № 093004 се заличава от КВС.

Също така вещото лице, сочи, че за цялата територия на землище гр. Разлог има одобрена Кадастрална карта и кадастрални регистри със Заповед № РД-18-33/15.05.2006 г. на Изпълнителния директор на АГ. Имотът на ответниците е отразен в КККР от момента на одобрението и с идентификатор 61813.93.5, като на по-късен етап на основание одобрения ПУП за имота със Заповед № КД-14-01-203/28.12.2006 г. на Началника на СГКК – Благоевград, той е разделен на 62 броя нови имота от № 93.16 до № 93.78, поотделно за всички УПИ-та, улици, зелени площи и спортни терени, в съответствие с ПУП. Имотът на ишците е нанесен в КККР на 23.11.2006 г., като ПИ с идентификатор 61813.93.14. На приложение № 9 към експертизата вещото лице е приложило скица – извадка от КККР, на която с тонирани в червено граници е очертал имота на ответника, а с тонирани в зелено граници този на ищеца по делото.

В КККР присъства и имотът с НТП „местен път“, имащ отношение към делото като ПИ с идентификатор 61813.93.15 /с тонирани в синьо граници/, като той е нанесен на дата 23.11.2006 г. от цифровия модел на КВС. Вещото лице констатира, че от прегледа на извадката е видно, че нанесения местен път, като ПИ с идентификатор № 61813.93.15, достига и спира до югозападната граница на ПИ с идентификатор № 61813.93.14 /на ишците/ и не достига до имота на ответника.

С Решение № 126 от Протокол № 11 от 30.08.2007 г. на Общински съвет гр. Разлог е одобрен ПУП за улични регулация и режим на застрояване на територията, включващи местностите: " П- Ч

Вещото лице, сочи, че от прегледа на представената извадка за районна на този ПУП е видно, че към датата на приемане на решението, процесният имот № 093014 присъства в извадката, но от страна на общинските органи не са му били предоставени доказателства за изготвен, приет, процедиран и обявен парцеларен план, неразделния към него списък на засегнатите имоти, с площите им предвидени за отчуждение, доказателства за извършено

отчуждение и удостоверение за въвеждане в експлоатация на построен път.

След приемане на посоченото решение, по искане на О.Р. въпросният път е включен в списъка на общинските пътища в Р България, като местен общински път, втора категория, под № BLG 2210/II-19, П-Р-Х К К. Вещото лице пояснява, че местните общински пътища, не са част от републиканската пътна мрежа, която включва само пътища I, II и III клас.

При извършения от вещото лице оглед и замерване на място, вещото лице сочи, че през територията на имота на ищеца ПИ с идентификатор 61813.93.14, в посока север, преминава изграден и действащ път, за достъп до входа на имота, на ответниците, като в обстоятелствената част на експертизата са описани елементите и размера на изградения на място асфалтов път. Площта от имота на ищеца, която е заета от изградения път, състоящ се от пътно платно, банкети, канавки, земни откоси /в изкоп и насип/ и ограничителни ивици от двете страни е с площ от 1 882 кв.м.

Въз основа на направените констатации в заключителната част от експертизата вещото лице е стигнало до извода, че за имот № 093014 по КВС, съдържащите се в ОСЗ Разлог и в кадастралния регистър за ПИ с идентификатор № 61813.93.14 по КККР, съдържащите се в СГКК, липсват предоставени и вписани документи за учредено право на преминаване през имота на ищите.

На място в границите на процесния имот на ищите по делото има реализиран път и паркинг, пред входа на имота на ответниците, преминаващ през целия имот на ищите, в посока от юг към север с размери и настилки, подробно описани в констативно – съобразителната част от експертизата.

Достъпът до имота на ответното дружество и изградените в него сгради, се осъществява през изграден в съответствие с одобрения ПУП вход за МПС и хора, в източната част на имота, на границата на ПИ с идентификатор 61813.93.14 /на ищите/, като този достъп преминава основно през имота на ищите.

По одобрения ПУП със Заповед № РД-15-668/30.12.2004 г. на Кмета на О.Р. показан на цветна извадка, достъпът до имота на ответниците се осъществява по изчертан проектен паркинг и проектен път за подход, южно от паркинга, тониран в бледо зелено /Приложение 5 към експертизата/ и записан в проекта като „междуселищни пътища“. При съпоставка на този достъп според показаното в одобрения ПУП, пренесен с червени линии в действащата КККР /Приложение 12 към експертизата/ и действителното му местоположение след изграждането му е видно, че достъпът до имота не е реализиран в съответствие с показаното на ПУП.

При изслушване на вещото лице в откритото съдебно заседание пред първата инстанция, експертът уточнява, че в хода на производството по делото съществуващия на място паркинг е разширен с около 1 метър – 1.5 в източна посока, при което не е отнета допълнителна част от процесния имот.

Паркингът е разширен в границите на вече изградения път. Вещото лице поддържа изцяло заключението си по изготвената експертиза с направеното уточнение.

След като направил своите фактически констатации, първоинстанционният съд достигнал до краен извод за основателност на негаторния иск.

Приел, че ищците се легитимират като собственици на процесния имот с Решение № П212 от 03.06.2005 на ОСЗГ – гр. Разлог, а заявеното оспорване по реда на чл. 17, ал. 2 от ГПК от страна на ответника, с искане съдът да упражни косвен съдебен контрол за установяване на материалната и процесуална му незаконосъобразност е неоснователно. Анализирайки доказателствата и изводите по СТЕ, счел че изградените в имота на ищците асфалтов път, канавки, земни откоси /в изкоп и насип/ и ограничителни ивици от двете страни, заемащи общо площ от 1882 кв.м. от имота на ищците са незаконно построени и ограничават правото на собственост на ищците. Посоченият извод не се променял и от обстоятелството, че впоследствие с Решение № 126 по протокол № 11 от заседание на ОБНС Разлог, е одобрен ПУП за улична регулация и режими за застрояване на територията, включваща местностите "П. Ч- Я Р като процесният път е включен в списъка на общинските пътища в Р България, като местен общински път, доколкото не била проведена отчуждителната процедура, предвидена в чл. 205, ал. 1 от ЗУТ, във вр. с глава III от ЗОБС.

Относно допустимостта на предявения иск и в частност пасивната легитимация на ответното дружество е постановено Определение № 2701 от 14.06.2019 г. по в.ч.гр.д. № 369/2019 г. по описа на Окръжен съд – Благоевград, което първоинстанционния съд е съобразил.

Въззивният съд намира, че не е извършено твърдяното от въззивника процесуално нарушение по доклада на делото. Фактите са съобщени в първото заседание, така както са изложени от страните в исковата молба и писмения отговор, разпределена е доказателствената тежест правилно и не е имало възражение по доклада от никоя от тях.

Правните изводи на съда за основателност на иска, не се споделят от настоящия въззивен състав.

По основателността на иска с правно основание чл.109 ЗС:

Съгласно разпоредбата на чл.109 ЗС „собственикът може да иска прекратяване на всяко неоснователно действие, което му пречи да упражнява своето право".

С иска по чл. 109 ЗС собственикът или носителят на ограничено вещно право, защитава притежаваните от него вещни права от неоснователни /противоправни/ преки или косвени въздействия върху имота му, с които се пречи, ограничава или смущава спокойното ползване на имота по неговото

предназначение. Искът се предявява срещу лицето, чиито действия противоправно накърняват правата на ищеца или чиито бездействия поддържат противоправното състояние, накърняващо правата на ищеца. За основателността на иска е без значение дали поведението на ответника е виновно или не, достатъчно е чрез същото неоснователно да се пречи, ограничава или смуцава спокойното упражняване на вещните права от техния титуляр. Следователно основателността на иска по чл. 109 ЗС винаги е свързана с доказване, че поведението на ответника противоправно накърнява правата на ищеца.

В т. 3 на ТР № 4/06.11.2017 г. по тълк. д. № 4/2015 г. на ОСГК на ВКС е прието, че за уважаване на иска с правна квалификация чл. 109 ЗС е необходимо ищецът да докаже, че неоснователното действие на ответника му пречи да упражнява своето право. Застъпено е разбирането, че ако действията на ответника са неоснователни, но не създават пречки на ищеца да ползва имота си, няма да е налице основанието по чл. 109 ЗС. В тълкувателното решение са разгледани и примерни изключения от тази принципна постановка. Това са случаите, при които самото естество на нарушението е такова, че е ясно, че с него се пречи на собственика да упражнява правата си в пълен обем - например когато ответникът осъществява неправомерно въздействие в самия имот на ищеца /каквито твърдения са наведени в конкретния случай с исковата молба/ или в собствения си имот нарушава санитарните и хигиенни правила на нивото на допустимия шум. Следователно във всеки конкретен случай се преценява естеството на нарушението и пречките, които то създава на ищеца за ползване на собствения му имот.

В тежест на ищеца е да докаже пряко и пълно наличието на кумулативните предпоставки за уважаване на иска по чл. 109 ЗС, първата, от които е наличието на активна материалноправна легитимация. В изложения смисъл е и Решение № 273 от 26.04.2010 година по гр.д.№ 102/2009 год. на ВКС- I г.о. , с което изрично се приема , че „основателността на петиторните искове е поставена в зависимост от установяване правото на собственост на ишците, което следва да бъде установено при условията на пълно и главно доказване“.

Въззивният съд приема, че не е доказана тази предпоставка.

Ишците обосновават активната си материалноправна легитимация, твърдейки, че са собственици на процесния имот по наследство и успешно приключил земеделска реституция, представяйки удостоверение за наследници на техния дядо по бащина линия – П М., б.ж. на гр.Разлог и Решение № П212 от 03.06.2005 г. Решение № П212 от 03.06.2005 г., издадено от ОСЗ – гр. Разлог, на основание чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ.

Въззивният съд приема за основателно възражението на въззивника, че е неправилен изводът в мотивите на обжалваното решение, че направеното искане /възражение/ от ответната страна, съдът да упражни косвен съдебен контрол по реда на чл. 17, ал.2 от ГПК за законосъобразността на Решение №

П212/03.06.2005 год. на ОСЗГ - гр. Разлог - е неоснователно. Съображения:

В настоящия случай правилно първоинстанционният съд е изключил от извършване на косвен съдебен контрол за законосъобразност проверката за това дали наследодателят на ишците е бил собственик на претендирания имот преди образуване на ТКЗС и на какво основание е придобил правото на собственост. Действията му са в съответствие с ТР № 9/07.11.2012 г. по тълк. д. № 9/2012 г. на ОСГК на ВКС.

По реда на инцидентния съдебен контрол следва да се извърши проверка за материалната законосъобразност на решението на ОСЗ.

Изводът обаче до който достига въззивният съд е, че правата по решението са непротивопоставими както на ответника, така и на третото лице-помагач.

По делото е изискана и представена от ОСЗ – Разлог преписката по възстановяване на собствеността по заявление вх. № 212 от 28.11.1991 г. на наследници на П.М. М..

Видно от същата, е, че със заявление от същата дата праводателят на ишците Д. Петров М. е поискал от ПК Разлог като единствен наследник на П М., възстановяването на посочени в седем пункта имоти, като по т. 2 е посочен имот в местността Катарино с площ от 3.3 дка, а под т. 6 имот в местността Катарино с площ от 3 дка.

Към преписката е приложено неподписано решение по протокол № 01-212 от 13.08.1992 г. за възстановяване правото на собственост на наследниците на П М. , където са посочени и двете ниви от 3.3 дка, девета категория, м.Ки нива от 3 дка, девета категория, м.К Направено е зачертаване под т. 1 от протоколното решение на нивата от 3.3 дка с отбелязване „застроено в строителния блок Оздравителен комплекс“, а за другата нива от 3.00 дка е поставена отметка – ДГФ.

С решение по протокол № 01-212-2 от 14.08.1992 г. на наследниците на П М., ПК Разлог е отказала да възстанови нива 3.3 дка, девета категория, м К, по причини: осъществено мероприятие по чл. 10б.

От приложението данни към решението по чл. 18ж, ал. 1 по заявление с вх. № 212 от 28.11.1991 г., е, видно че от общо заявени за възстановяване 6 100 дка са признати за възстановяване 3 дка и непризнати 3 300 дка.

С Решение № 97 от 11.04.2000 г. /л.167/ за определяне правото на обезщетение на собствениците по реда на чл. 10б, чл.10в и чл.35 от ЗСПЗЗ в землището на гр.Разлог ЕКНМ 61813 е определено на наследниците на П.М. М., б.ж. на гр.Разлог, правото на обезщетение за признато, но невъзстановено право на собственост върху земеделски земи, както следва: 3 300 дка , девета категория, с Решение № 212 от 11.08.1992 г. по чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ, от които за обезщетяване и/или поименни компенсационни бонове – 3.3 дка,

девета кат. по 105 лв. дка на обща стойност 347 лв..

Изрично е посочено в това решение, че се издава на основание влязло в сила решение по чл. 18ж ППЗСПЗЗ.

Въз основа на така постановеното решение, ОСЗ – гр. Разлог е постановила и Решение № 1 от 02.09.2000 г. за стойността на обезщетението със земя и/или с поименни компенсационни бонове на собствениците по реда на чл.19, ал.17, т.1 ЗСПЗЗ /л.155/, с което е определила на наследниците на П.М. частично обезщетение със земя на стойност 142 лв., а за разликата до пълния размер на обезщетението – поименни компенсационни бонове.

Въз основа на това решение е постановила, че се издава решение за обезщетяване със земя по чл.27а от ППЗСПЗЗ със скица и удостоверителен документ от Централния депозитар.Последвало обаче решението, с което ищите се легитимират като собственици на процесния имот, № П212 от 03.06.2005 г., издадено от ОСЗ – гр. Разлог, на основание чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, с което е възстановено правото на собственост на наследниците на П.М. М. в съществуващи (възстановими) стари реални граници на следния имот: Нива от 3.350 дка, м. "К", имот № 093014 по картата на землището, девета категория, при описаните в решенето граници/съсед, както следва: при съсед:Имот №093015 – местен път на община гр.Разлог; имот № 093006 – нива на наследници на М.Д.К. № 093005 – нива на Б. АД; № 093008 – нива на Д.ЕООД; № 093013 – на н-ци на Б.З.В; № 000394 – нива на земи по чл.14 от ЗСПЗЗ; № 667002 – ливада на н-ци на Г.Ив.Ш и № 667001 – др.селищна територия на Г.М.К. ЕООД.

Отбелязано е, че решението се издава в изпълнение на решение по чл.18д, ал.4 ППЗСПЗЗ и допълва и изменя решение от 28.11.1991 г.

Констатира се от преписката, че няма издавано решение от тази дата. Това е датата, на която е подадено заявлението до ПК.

По наименованието на местността и възстановената площ, както и фамилните имена на двама от съседите- к и в не възниква съмнение, че е възстановен заявеният през 1991 г. от Д. М. имот под т.2 /л.158/ - нива от 3.3 дка в м.К/Г. и описан като местонахождение, площ и съсед с декларация /л.160/ също под т.2 недвижими имот , попадащ в строителен о К, при съсед: Б М А К Б В.

С решение по протокол № 01-212-2 от 14.08.1992 г. на наследниците на П.М., ПК Разлог обаче е отказала да възстанови тази нива 3.3 дка, девета категория, м К, по причини: осъществено мероприятие по чл. 10б, като с Решение № 97 от 11.04.2000 г. /л.167/ е констатирано влизането му в сила.

Решенията на органа по поземлената собственост са стабилни индивидуални административни актове, които не могат да бъдат отменени или изменяни от органа, който ги е издал, при което последващото решение, постановено при незначително стабилитета на предходното произнасяне, е

нищожно като издадено от орган, неразполагащ с необходимата за валидно произнасяне материална властническа компетентност. При наличие на влязло в сила решение на поземлената комисия, с което е отказано възстановяване в стари реални граници и последващо, с което е определен начина на обезщетяване досежно процесния имот, органът по поземлената собственост е бил длъжен да довърши административното производство по този ред, като на основание влезлия в сила план за земеразделяне постанови решение за възстановяване на собствеността на правоимащите върху индивидуално определен имот по плана /чл.27 ППЗСПЗЗ/. Освен това не са налице и предпоставките на чл. 14, ал.7 ЗСПЗЗ. Като е издал последващо решение, с което в нарушение на закона е заявил воля за възстановяване на собствеността в стари реални граници, административният орган е постановил нищожен административен акт, който не е в състояние да снабди правоимащите със собственически права върху предмета на спора. Въззивният съд, по реда на косвения съдебен контрол, констатира тази нищожност и приема, че ползващите се от нищожния акт лица не разполагат с необходимата за зачитане на собственическите им права материалноправна легитимация по негаторния иск. В случай, че същите не могат да получат в собственост реално определен имот по влезлия в сила план за земеразделяне поради липса на свободен имот, който да им бъде предоставен по реда на чл.27 ППЗСПЗЗ, по аргумент от чл.11, ал.4 ЗСПЗЗ ще следва да бъдат обезщетени при условията и по реда на чл.10б ЗСПЗЗ, ако не могат да бъдат обезщетени със земи по чл.19 от закона, каквото решение е издадено, но не е изпълнено и е постановено решение за възстановяване на имота в стари/възстановими реални граници.

Следователно предвид обстоятелството, че ищите не са доказали активната си материалноправна легитимация, въззивният съд намира предявеният иск с правно основание чл. 109 ЗС за неоснователен, като недоказан.

След като е стигнал до други правни изводи и е уважил предявения иск с правно основание чл. 109 ЗС, РС Разлог е постановил едно неправилно решение, което на осн.чл.271 ал.1 ГПК следва да се отмени.

Въззивната инстанция следва да се произнесе по същество в горния смисъл като отхвърли предявения пред РС Разлог, негаторен иск.

По разноските:

Въззивниците са претендирали сторени разноски в производството пред двете инстанции и същите им се дължат от другата страна с оглед изхода на спора. Представен е списък по чл.80 ГПК /л.69 от въззивното дело/ за общо дължими разноски от 1975 лв..

Пред първата инстанция същите са доказани по размер от 1000 лв. – сторени за един адвокат- 800 лв. и за вещо лице – 200 лв. , а пред въззивната – в размер на 975 лв. – внесена държавна такса за образуване на въззивното

производство – 25 лв. и сторени за един адвокат -975 лв..

Водим от изложеното и на осн. чл.271 ГПК, Окръжен съд Благоевград

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Решение № 1029/24.02.2020 г., постановено по гр.дело № 926/2017 г. по описа на РС – Разлог,

КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявеният иск от Ж. Д. М., ЕГН *****, с адрес в гр.Р, общ.Р, ул. П.Е № и Р. Д. М., ЕГН *****, с адрес в гр.Р, общ.Р, ул. П.Е № срещу "К С Х", ЕИК, седалище и адрес на управление в гр.Б, общ.Б, ул. П.Я №, представлявано поотделно от И.К.Ч, В.С.Т и К.И.Ч за осъждане на дружеството да преустанови неоснователните си действия, с които пречи на ищите да ползват собствения си поземлен имот с идентификатор 61813.93.14 по кадастралната карта и кадастралните регистри на град Р, О.Р. област Благоевград, одобрени със Заповед № РД-18-33/15.05.2006 година на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на поземления имот: гр.Р. п.к м. "К", с площ 3350,00 кв.м., трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива, категория на земята при неполивни условия: девета, номер по предходен план: 093014, при съсед: 61813.93.6, 61813.93.15, 61813.667.1, 61813.667.2, 61813.749.394, 61813.93.13, 61813.93.8, 61813.93.76, 61813.93.73 и 61813.93.67, като премахне изградения през средата и по цялата дължина от юг на север на собствения на ищите поземлен имот- асфалтов път с широчина 6 метра; чакалиран банкет от двете страни с широчина по 0,50 м. от всяка страна на асфалта и отводнителни канавки от двете страни след банкета.

ОСЪЖДА Ж. Д. М., ЕГН *****, с адрес в гр.Р, общ.Р, ул. П.Е № и Р. Д. М., ЕГН *****, с адрес в гр.Р, общ.Р, ул. П.Е № да заплати на "К С Х", ЕИК, седалище и адрес на управление в гр.Б, общ.Б, ул. П.Я №, представлявано поотделно от И.К.Ч, В.С.Т. И К ИЧ сторените разноски в производството пред двете инстанции в общ размер на 1975.00 лв. /хиляда деветстотин седемдесет и пет лева/.

Решението е постановено с участието на О Р като трето лице – помагач на ответника в процеса /въззивник в това производство/ -"К С Х".

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____